

Sygn. akt II K 412/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **S.S.R Bartosz Szeremeta**

Protokolant : **Magdalena Mikołajczyk**

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku

sprawy **R. K.**

syna J. i M. z d. K.

urodzonego (...) r. w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 kwietnia 2014 r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki R. (...) o nr rej (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 1,54 mg/l , wynik II badania wyniósł 1,37 mg/l a wynik III badania wyniósł 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. R. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat ;

IV. na podstawie art. 63§ 2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych rzeczywisty okres stosowania tego środka, tj. od dnia 5 kwietnia 2014 r;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 90 zł i wymierza mu opłatę w wysokości 180 złotych;

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 kwietnia 2014 r. w W. około godziny 19.40 oskarżony R. K. pokłócił się matką i wyszedł z domu położonego przy ul. (...), wsiadł w swój samochód marki R. (...) o nr rej. (...) zaparkowany przed domem i przejechał ulicą w okolicy domu o numerze 79, gdzie zaparkował samochód. Patrolujący okolicę funkcjonariusze miejscowej policji zauważyli jak oskarżony, zatrzymał pojazd, wysiadł z niego i oparł się o samochód. Policjanci podjechali do oskarżonego R. K.. Z uwagi na wyczuwalną od oskarżonego silną woń alkoholu, bełkotliwą mowę i zataczanie się, został on przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem A. I. okazało się, że znajdował się on w

stanie nietrzeźwości z wynikiem badania pierwszego 1,54 mg/l, drugiego 1,37 mg/l i trzeciego 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego R. K. – k. 9-10, 32;
- notatka urzędowa – k. 1;
- protokół badania stanu trzeźwości – k. 2.

R. K. był wcześniej ośmiokrotnie karany za przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i odbywał kary pozbawienia wolności.

Dowód:

- dane o karalności – k. 13-15.

R. K. przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami.

Wyjaśnienia oskarżonego R. K. – k. 9-10, 32.

Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego nie może budzić żadnych wątpliwości. Oskarżony od początku postępowania konsekwentnie przyznawał się do winy i okoliczności popełnienia przestępstwa w świetle jego wyjaśnień oraz reszty materiału dowodowego nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd dał wiarę oskarżonemu, który opisał swoje zachowanie i w najmniejszym stopniu nie kwestionował swojej winy. Na podstawie niekwestionowanych dowodów z protokołów z badania stanu trzeźwości Sąd ustalił stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzone u oskarżonego po zatrzymaniu go przez funkcjonariuszy policji. Dane o karalności stanowiły podstawę do ustalenia uprzednich konfliktów z prawem oskarżonego. Dowody z notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza policji miały znaczenie pomocnicze i służyły do ustalenia okoliczności mniej istotnych w sprawie i pozytywnego zweryfikowania pozostałego materiału dowodowego. Dowody te są jednoznaczne i ich wiarygodność nie budzi żadnych wątpliwości.

W świetle poczynionych ustaleń nie może być żadnych wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził w dniu 5 kwietnia 2014 r. pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Wobec braku jakichkolwiek danych wskazujących odmiennie Sąd przyjął za oskarżonym, że oskarżony prowadził pojazd na relatywnie krótkim odcinku pomiędzy swoim domem położonym przy ulicy (...), a okolicami budynku o numerze (...) przy tej samej ulicy, gdzie oskarżony przestawił samochód, co obserwowali funkcjonariusze policji.

Przypisany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Rozważając nad wymiarem kary dla oskarżonego Sąd, stosownie do art. 53 kk, miał na uwadze stopnie winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, zakładane cele kary, motywację i sposób zachowania oskarżonego, rodzaj i stopień ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa oraz zachowanie się po jego popełnieniu. Zarówno winę oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości jego zachowania należy określić jako znaczne. Co do oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bądź pomniejszające stopień jego zawinienia, a jako osoba dorosła, mógł on z łatwością przewidzieć następstwa swojego zachowania i popełnić przestępstwo z pełną świadomością możliwych konsekwencji. Na ustalenie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływ miało znaczne, ponad sześciokrotne, przekroczenie dopuszczalnego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, co wskazuje na znaczny stan upojenia oskarżonego w czasie gdy prowadził on samochód. Natomiast stan zagrożenia jaki stanowił oskarżony nie był przesadnie duży, gdyż oskarżony w istocie przestawiał samochód na odległość nie większej niż kilkaset metrów (pomiędzy numerami posesji (...)), które nie są znacznie od siebie oddalone, co Sądowi jest znane jako fakt notoryjny,

a możliwe do zweryfikowania choćby na stronie www.google.pl/maps i skorzystanie z usługi street view). Obciąża oskarżonego także jego uprzednia karalność, choć za przestępstwa innego rodzaju. Mając to na uwadze Sąd uznał, że wyłącznie kara pozbawienia wolności w wymiarze orzeczonym w wyroku daje podstawy do założenia, że cele kary zostaną spełnione.

Uprzednią karalność oskarżonego wskazuje, że ewentualne przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do niego nie jest jednoznaczne. W realiach sprawy Sąd uznał, że postawa oskarżonego, który nie kwestionował swojej winy i na rozprawie wykazał skruchę, daje podstawy do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Sąd miał tu na uwadze, że w przypadku oskarżonego jest to jego pierwszy czyn przestępny przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i Sąd uznał, że oskarżony obecnie zasługuje na szansę umożliwienia poprawy. Ponadto Sąd miał na względzie i to, że pomimo nagromadzenia okoliczności wskazanych powyżej wskazujących na konieczność wymierzenia surowej kary, wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności za jazdę samochodem na tak krótkim odcinku byłoby zbyt surowe. Za niestosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary przemawiają oczywiście ustalenia co do wcześniejszej karalności oskarżonego, jednak realia sprawy zdają się wskazywać, że brak takiego orzeczenia byłby przesadną dolegliwością. Groźba wykonania relatywnie surowej kary w połączeniu z okresem próby daje podstawy by przyjąć, że oskarżony nie będzie w przyszłości naruszał prawa.

Jeżeli chodzi o wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych to Sąd miał na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, na który wpływ miało znaczne upojenie oskarżonego w chwili prowadzenia pojazdu. Zgodnie z art. 42 § 2 kk orzeczenie takiego środka w sytuacji oskarżonego jest obligatoryjne, a jego wymiar wynosi o roku do 10 lat (art. 43 § 1 kk). W okolicznościach sprawy nie ma absolutnie żadnych podstaw do wymierzenia oskarżonemu przedmiotowego środka karnego w minimalnym wymiarze, przy takich jak ustalone stopnie winy, społecznej szkodliwości czynu i zagrożenia dla bezpieczeństwa w komunikacji. Dlatego też Sąd orzekł tenże środek w wymiarze 2 lat.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego wykonywania tego środka, to jest okres od zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa te koszty w całości określając ich wysokość łącznie na 270 zł, o czym orzeczono w punkcie V dyspozycji wyroku.